

Értékelés kicsit másképp

A Tanító folyóiratnak évek óta előfizetője vagyok. Nagyon régen gondolkodtam már azon, hogy írok Önöknek, ugyanis sokat kísérletezem azon, hogyan lehet egy kicsit másképp értékelni a tanulókat, hogy ők is kellőképp motiválva legyenek. Úgy gondolom, hogy a megszokott piros pontok már nem érik el a céljukat: egyrészt azért mert megszokott, a mai gyerekek már egyhangú, különösképpen nem motiválja őket.

Most másodikos osztályfőnök vagyok, és az első osztályban vezetem be ezt a gyakorlatot. Úgy gondolom, hogy egy év elég volt ahhoz, hogy lemérjem azokat a pozitív hatásokat amit tapasztaltam. Ezt szeretném Önökkel megosztani. Nem különös dolgok, de figyelembe veszik a gyerekek életkori sajátosságait, a motivációt, mely meghatározó minden kisgyerek számára. Olvasás órán a következő értékelési módot vezetem be: órai munkáért a gyerekek laminált kis virágot kapnak. Minden tanulónak személyre szóló méhecskéje van a faliújságon / szárnyán keresztnévvel /, ezek a méhecskék mozognak, szállnak bizonyos időközök után. Ha a tanuló órai munkájáért 5 alkalommal megszerezte a kis virágot, jelentkezik a tanító néninél és ekkor az illető tanulók méhecskéi elindulnak az első szint felé, felfelé szállnak szó szerint – mozgatással. Három szintet különböztetünk meg: ha megint összegyűjtött a tanuló 5 virágot, a méhecske tovább száll a következő szintig. Természetesen a kis virágokat leadja a tanító néninek. A harmadik szint akkor következik be, amikor a tanulónak az órai kiemelkedő teljesítményükért összegyűjtötték az utolsó 5 virágot. Ekkor a méhecske tovább száll és eljut a legfelső szintig, a legnagyobb virághoz. Ilyenkor megkapják a tanulók első osztályban a piros pontokat, másodikban már az ötöst, kiemelkedő folyamatos órai munkájukért.

Ezzel az értékelés „első” fordulója befejeződik, a méhecske visszatér nyugalmi állapotába, de úgy, hogy a szárnyára érem is kerül. Így könnyű követni, hogy az év során olvasásból kik azok akik a legtöbbször jutottak fel a felső szintre. A tavalyi évben volt olyan tanuló, aki 9 alkalommal szerzett aranyérmet, ami azt jelentette, hogy $3 \times 5 \times 9 = 135$ alkalommal dolgozott kiválóan az év során a tanuló olvasás órán.

Úgy gondolom, tapasztalat és gyakorlat is bebizonyította, hogy nagyon jól bevált ez a fajta értékelés. Érdekes, a gyerekek várják és dolgoznak azért is, hogy a méhecskéik megkezdjék a felszállást, és továbbjussanak. Egészséges versenyszellem alakult ki a tanulóknál, nem nézik

le azokat, akik kicsit lemaradnak, viszont munkára sarkall játékosan, úgy, hogy észre sem veszik a tanulók, hogy igazán komolyan kell nekik dolgozniuk, hogy eredményeket érjenek el.

Egyénileg is nagyon jól lehet követni a fejlődést, nem egyhangú, mert a megfelelő motiváció előreviszi a tanulókat a munkában, személyiségük fejlődésében. Úgy gondolom, ez a legfontosabb a tanulóknak és a tanárnak is: a tudás megszerzése, a tanulás megszerettetése kicsit másképp, de annál hatékonyabban!

Szabó Eszter

tanító

